

[Niels Anker Kofoed]

heller ikke meningen; jeg vil så sige til de andre, der hørte hr. Kurt Hansens indlæg om alt det med hykleri – at så vidt jeg kan se, sidder der en hel del landmænd på tilhørerpladserne. Jeg har oplevet andre situationer, hvor der har været andre til stede, men indtil nu kan jeg da konstatere, at der hverken er smidt plakater eller har været tilråb fra tilhørerpladserne, så der er nok lidt forskel på mentaliteten. Må jeg også sige, at så vidt jeg forstår, har landbruget ikke lavet nogen fysiske blokader, som har forhindret andre i at passe deres arbejde. Jeg synes, hr. Kurt Hansens indlæg må tale for sig selv – eller heldigvis kun til et fåtal.

Så kommer jeg til hr. Arne Bjerregaard, som sagde, at jeg havde været ude i hans urtegård. Hvis jeg har det, må jeg meget beklage, hvis jeg har trådt noget ned for hr. Arne Bjerregaard, for det var ikke meningen. Jeg kan ikke forstå, hvorfor hr. Arne Bjerregaard havde en stemmeføring, der var så kraftig. Først var det mig, det var rettet imod, så var det min efterfølger som landbrugsminister. Jeg har spekuleret på, hvordan det nu kan være. Man sidder og tænker lidt tilbage. Jo, der var noget i december, hvor hr. Arne Bjerregaard og hans parti garanterede, at regeringen fik gennemført særskatten, thi uden kristeligt folkepartis medvirken havde disse foranstaltninger ikke kunnet blive vedtaget. Måske er det det, hr. Arne Bjerregaard stadig væk føler sig lidt ophidset over, og så skal det gå ud over os andre.

Hr. Arne Bjerregaard ynder at citere, hvad jeg har svaret ham på et spørgsmål, han stillede den 24. august 1979, som også hr. Westh har fået fat i. Hvad var det, hr. Arne Bjerregaard spurgte om? Han spurgte:

»Vil ministeren undersøge nødvendigheden af og muligheden for statslig kreditgivning eller statsgaranterede lån til de landmænd, der ellers i den kommende tid må sætte deres ejendom på tvangsauktion?«

Det drejede sig om de landmænd, som var på tale i juli og august måned. Dertil svarede jeg i denne situation:

»Det er rigtigt, at situationen er strammet til for nogle landmænd, først og fremmest for de landmænd, der har købt for dyrt, eller som sidder med en betydelig prioritetsgæld ...«

Men jeg siger senere, at det er min opfattelse, at der ikke i den foreliggende situation

er noget, der gør det påkrævet øjeblikkeligt at gribe ind, og så slutter jeg med, at jeg vil fastholde, at en fornuftig erhvervsøkonomisk politik er det eneste virkelige middel til at forbedre landbrugets generelle vilkår.

Til slut vil jeg takke ordførerne. Jeg håber på, at vi kan få en fornuftig forhandling i landbrugsudvalget, men jeg kan sige med det samme, at resultatet afhænger af, hvordan regeringen stiller sig, for dens eget forslag kan ikke stå alene. Jeg vil opfordre folketinget til, at man tager vores beslutningsforslag ind i forhandlingerne og får nogle retningslinjer fastlagt og vedtaget i meget nær fremtid. Så kan vi altid brodere videre på disse ting. Men forslaget fra landbrugsministeren om gældssaneringsordningen er intet værd alene.

Tredje næstformand (Ove Jensen):

Ordføreren for forslagsstillerne til beslutningsforslag nr. B 70 om foranstaltninger, der kan forbedre landbrugets produktionsvilkår, hr. Halvgaard, har ordet.

Halvgaard (FP):

Vi har her i folketinget efterhånden haft mange debatter om dansk landbrug, og så kan man jo spørge: hvad er resultatet blevet? Jeg skal undlade at kommentere de landbrugsmæssige betragtninger, der er fremført fra visse partier fra venstrefløj, om hykleri osv., men blot pointere, at disse partier har et stort medansvar for den politik, der er ført.

Hvis man går tilbage og analyserer den lovgivning, der er gennemført for landbrugets vedkommende inden for de seneste 10-15 år, så er jeg helt enig med hr. Tang Sørensen i, at det er en lovgivning, dette folketing ikke kan være bekendt, og uanset hr. Niels Anker Kofoeds betragtninger mener jeg, at folketinget har vedtaget og gennemført en politik, der dels har stavnsbundet dansk landbrug, dels undermineret den enkelte landmands økonomi i en sådan grad, at det nu viser sig, at i tusindvis af landmænd er kommet ud i et økonomisk uføre, som vi nu er vidne til i dag med både konkurser og menneskelige tragedier.

Man har gennemført restriktioner for landbruget, som er direkte ødelæggende og samfundsmæssigt skadelige. En landbrugslov blev gennemført for et par år siden med ho-